

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 305/14	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	N. L. (1)	W dniu 31 stycznia 2013 r. w W. przy ul. (...) w rejonie obiektów sportowych „(...)” dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci czarnej torby na laptopa telefonu komórkowego H. W. F. koloru	

		<p>białego, dokumentów w postaci polskiego paszportu, angielskiego ubezpieczenia, karty debetowej angielskiego banku (...), okularów oraz pieniędzy w kwocie 6 000 złotych oraz 500 funtów szterlingów na szkodę R. M. o łącznej wartości około 9500 zł poprzez użycie wobec ww. pokrzywdzonego przemocy w postaci ciosu w głowę, który spowodował u pokrzywdzonego krótkotrwałą utratę świadomości,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k.</i></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 31 stycznia 2013 roku R. M. z Centrum Handlowego (...) udał się pieszo na M.. Miał przy sobie czarną torbę na laptopa, a w niej znajdowała się gotówka 6 000 zł oraz 500 funtów szterlingów, telefon komórkowy H. W. F., paszport, karta angielskiego ubezpieczenia, a ponadto karta debetowa angielskiego banku (...). Kiedy R. M. dotarł na ul. (...) wszedł do sklepu, kupił dwa piwa (...), a następnie udał się w dalszy spacer po M.. Między ul. (...) 101 podszedł do niego</p>	zeznania R. M.	10-12, 40-41, 207-212, 393-394	

mężczyzna narodowości romskiej N. L. (1), który zaproponował R. M. kupno perfum marki (...). Mężczyzna oświadczył, że za ww. perfumy nie chce gotówki oraz że wystarczającą będzie butelka wódki. R. M. zgodził się na tę propozycję. Mężczyźni wspólnie udali się do sklepu przy ul. (...), gdzie R. M. kupił wódkę (...) wraz z kubkami plastikowymi i papierosami. Następnie mężczyźni udali się w rejon obiektów sportowych „ (...)”, gdzie skonsumowali zakupiony wcześniej alkohol. W pewnej chwili R. M. odwrócił się po czym otrzymał cios w głowę. W wyniku uderzenia utracił on świadomość. Kiedy się ocknął zorientował się, że stracił w wyniku zdarzenia czarną torbę na laptopa, telefon komórkowy H. W. F. koloru białego, kartę debetową angielskiego banku (...), okulary oraz pieniądze w kwocie 6 000 zł oraz 500 funtów szterlingów. R. M. oświadczył również, że do czynu doszło pomiędzy godz. 17:00 a 18:00 oraz że byłby w stanie rozpoznać sprawcę popełnionego przestępstwa.

W wyniku przeprowadzonej analizy bilingów skradzionego telefonu ustalono, że zaraz po dokonanych rozboju tj. o godz.

17:50 sprawca czynu wykonywał połączenia ze skradzionego telefonu na nr (...) (połączenie było wykonane na numer telefonu zarejestrowany w Rumunii). Łącznie sprawca wykonał cztery połączenia na ww. numer, z czego ostatnie o godz. 18:02. Następnie w skradzionym telefonie o nr (...) w dniu 11 lutego 2013 r. zalogowała się karta SIM o nr 884-277-599, która wykonywała transmisję danych internetowych. Aktualny użytkownik telefonu w dalszym ciągu korzystając z ww. telefonu korzystał z transmisji danych internetowych oraz logował się w zasięgu nadajnika (...) S. ul. (...). Transmisja danych trwała do dnia 16 lutego 2013 r. godz. 16:07, gdzie następnie aparacie telefonicznym zalogowała się karta SIM o nr 788-758-169.

W dniu 13 marca 2013 r. asp. T. M., asp. A. P. (1) oraz st. sierż. M. B. otrzymali informację, że sprawca rozboju przebywa w miejscowości Z. pod adresem ul. (...). W toku przeszukania ujawniono skradziony telefon H. (...) wraz z kartą SIM o nr 788-758-169. Ze skradzionego telefonu były wykonywane połączenia na numer (...), który to numer został ujawniony na telefonie ojca oskarżonego.
Zatrzymanego

<p>przetransportowano do (...) W. II ul. (...) celem wykonania dalszych czynności z zatrzymanym.</p> <p>N. L. (1) ma 27 lat. Legitymuje się ukończeniem sześciu klas szkoły podstawowej. Z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Przed zatrzymaniem pracował dorywczo w Niemczech, Francji oraz Rumunii. Pozostaje w związku konkubenckim oraz posiada dwoje dzieci w wieku 9 lat oraz 6 lat. Figuruje w Krajowym Rejestrze Karnym jako osoba karana za przestępstwa z ustawy Prawo własności przemysłowej.</p>			
częściowo zeznania A. I. L. (1)	46-47, 230-233		
protokół oględzin osoby	17-18		
notatka urzędowa	23		
protokół przeszukania	32-33		
protokół zatrzymania	28		
protokół okazania wizerunku	40		
protokół oględzin rzeczy	71-72		
połączenia z lokalizacją dla (...) wraz z lokalizacją	80-96		

analiza wykonanych połączeń	93		
Opinia biegłego rzeczoznawcy	737-742		
Opinia biegłego informatyka	805-823		
Notatka urzędowa	772		
Zeznania A. P. (2)	831-833		
Pismo Komisariatu Policji W. W.	798		
informacja z Krajowego Rejestru Karnego	763-754		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	N. L. (1)	W dniu 31 stycznia 2013 r. w W. przy ul. (...) w rejonie obiektów sportowych „(...)” dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci czarnej torby na laptopa telefonu komórkowego H. W. F. koloru białego, dokumentów w postaci polskiego paszportu, angielskiego ubezpieczenia, karty debetowej angielskiego	

		banku (...), okularów oraz pieniędzy w kwocie 6 000 złoty oraz 500 funtów szterlingów na szkodę R. M. o łącznej wartości około 9500 zł poprzez użycie wobec ww. pokrzywdzonego przemocy w postaci ciosu w głowę, który spowodował u pokrzywdzonego krótkotrwałą utratę świadomości, tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
N. L. (1) wraz z partnerką A. I. L. (2) oczekiwali na przyjazd autobusu w S.. Dostrzegł ich mężczyzna imieniem V., z którym oskarżony czasem uczęszczał na mecze piłki nożnej. Mężczyzna o imieniu V. zaproponował mu kupno telefonu H. W. F. za kwotę 70 złotych. N. L. (1) telefon ostatecznie kupił od ww. mężczyzny za kwotę 30 zł. Pieniądze przekazał partnerce, a ona wręczyła je mężczyźnie o imieniu V..			
częściowo zeznania A. I. L. (1)	46-47, 230-233		
wyjaśnienia N. L. (1)	53-55, 207-212, 716-726,		
protokół oględzin wraz z płytą CD	67-68		

zdjęcia złożone na rozprawie w dniu 20 czerwca 2013 r.	204		
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	zeznania R. M.	Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego, albowiem są one logiczne spójne i konsekwentne. Świadek szczegółowo opisał przestępne zachowanie oskarżonego. Zeznania złożone przez świadka na etapie postępowania przygotowawczego są zbieżne ze złożonymi na etapie postępowania sądowego, a więc Sąd dał im walor wiarygodności. Podczas okazania wizerunku oskarżonego pokrzywdzony nie miał żadnych wątpliwości, że to oskarżony jest tym mężczyzną, który dokonał rozboju. Także podczas początkowej fazy przesłuchania przed Sądem pokrzywdzony nie miał wątpliwości, że to oskarżony jest sprawcą rozboju. Dopiero po okazaniu mu wizerunku innego nieustalonego mężczyzny narodowości romskiej pokrzywdzony	

		<p>doszedł do przekonania, że nie jest pewien, że oskarżony popełnił wskazany w akcie oskarżenia czyn. Sąd w toku postępowania podjął szereg czynności, które wskazują, że oskarżony dokonał inkryminowanego czynu. Podczas ponownego rozpoznania sprawy Sąd nie mógł przesłuchać pokrzywdzonego, albowiem mężczyzna wyjechał z Polski i obecnie zamieszkuje prawdopodobnie na terytorium Wielkiej Brytanii.</p>
<p>częściowo zeznania A. I. L. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka jedynie w zakresie, w którym świadek potwierdziła fakt posiadania przez oskarżonego telefonu.</p>	
<p>zeznania A. P. (2)</p>	<p>Zeznania świadka są spójne, konsekwentne i wiarygodne pochodzą od funkcjonariusza Policji, który wykonuje zawód zaufania publicznego. Jest on osobą obcą dla oskarżonego, brak jest więc powodów, dla których miałby go bezpodstawnie oskarżać. Świadek potwierdził autentyczność notatek urzędowych sporządzonych w toku postępowania przygotowawczego.</p>	

<p>Protokoły: przeszukań, zatrzymań, oględzin</p>	<p>Dowody nieosobowe nie wzbudziły wątpliwości, zostały zabezpieczone prawidłowo, dokumenty sporządzono przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji określających ich formę i treść, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych.</p>		
<p>Opinia biegłego rzeczoznawcy oraz biegłego informatyka</p>	<p>Sąd uznał opinie biegłych za pełne, jasne i należycie umotywowane. Potrzeba sporządzenia opinii wynikała z konieczności wyceny telefonu komórkowego H. W. F. oraz należytej analizy wykonanych połączeń telefonicznych z kart SIM nr (...) oraz nr (...) w dniach od 30 stycznia 2013 r. do 14 marca 2013 r.</p>		
<p>informacja z K.</p>	<p>dane urzędowe</p>		
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>częściowo zeznania A. I. L. (1)</p>	<p>Zeznania tego świadka Sąd uznał za niewiarygodne</p>	

	<p>w przeważającej części. Świadek na etapie postępowania przygotowawczego zeznawała, że to ona kupiła telefon (za pieniądze od oskarżonego) od mężczyzny o imieniu V. za kwotę 100 zł. Do transakcji kupna sprzedaży miało dojść w pizzerii w S.. Oskarżony według niej nie wiedział, że dołożyła ona 70 zł do zakupu ww. telefonu. Oświadczyła, że V. jest mężczyzną szczupłym oraz, że ma ponad 30 lat. Zeznała również, że oskarżony z ww. mężczyzną znają się „od jakiegoś czasu”. W trakcie kolejnego przesłuchania na etapie postępowania sądowego zeznała, że telefon kupiła za pieniądze zaoszczędzone na zakup butów. Zeznała również, że karta SIM do telefonu została zakupiona kilka dni później od ww. transakcji. Zeznania te stoją w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego oraz ze zgromadzonym w sprawie nieosobowym źródle dowodowym wobec czego ciężko uznać, że na przestrzeni czasu świadek nie pamiętała skąd miała pieniądze na zakup telefonu oraz kiedy została zakupiona do telefonu karta SIM.</p>	
wyjaśnienia N. L. (1)	Wyjaśnienia oskarżonego z etapu postępowania	

przygotowawczego oraz sądowego nie są konsekwentne i ewoluują wraz z przeprowadzonymi dowodami. Oskarżony w trakcie pierwszego przesłuchania wyjaśnił, że telefon kupił dla swojej partnerki A. L. w S. od mężczyzny „wydaje mu się” pochodzenia rumuńskiego. Do transakcji kupna sprzedaży telefonu H. doszło, albowiem mężczyzna o imieniu V. sprzedał mu niedziałający uprzednio telefon, a telefon H. był również formą rekompensaty za zakup niedziałającego urządzenia. Wyjaśnił, że za telefon zapłacił 30 zł, a ładowarkę dokupił na pl. (...) w W.. W trakcie drugich wyjaśnień złożonych na etapie postępowania sądowego wyjaśnił, że był z partnerką w pizzerii w S. (sprzeczne z pierwszymi wyjaśnieniami albowiem miejsce transakcji jest sprzeczne z pierwszymi wyjaśnieniami). Do transakcji miało dość w mieszkaniu V. znajdującym się nad pizzerią. Oskarżony pieniądze przekazał A., a on sam zszedł na dół zakupić pizzę. Wyjaśnił również, że V. to Rumun w wieku ok. 35 lat. Oświadczył również, że do telefonu H. nie były wkładane inne karty SIM. W trakcie trzecich wyjaśnień

oskarżony stwierdził, że wraz z partnerką czekali na autobus linii 704. Podszedł do nich V. i zaproponował zakup telefonu. Poszli do niego do mieszkania i tam doszło do zakupu telefonu za kwotę 130-140 zł. Oskarżony pośpieszał mężczyznę sprzedającego, albowiem u niego w mieszkaniu oczekiwać na niego miała kuzynka z trójką dzieci oraz jego ojciec. Oświadczył, że on zapłacił za telefon, a zakupił go dla swojej partnerki A. L.. Ładowarkę do telefonu otrzymał od sąsiada P.. Wyjaśnił również, że V. zna od dzieciństwa z sąsiedztwa z Rumunii, a te „3-4 miesiące odnoszą się do tego, że dowiedział się, że V. jest w Polsce”. Oskarżony w toku rozprawy podawał fakty sprzeczne ze złożonymi uprzednio wyjaśnieniami. Wskazać należy, że od pierwszych wyjaśnień do drugich wyjaśnień upłynęło ok 3 miesiące, a więc ciężko uznać, że oskarżony pewnych faktów mógł nie pamiętać. Początkowo wyjaśniał, że mężczyzna o imieniu V. jest chyba pochodzenia Rumuńskiego, że czasem uczęszczali razem na mecze. Później mówił, że V. zna od dzieciństwa. Sąd zauważa również, że w trakcie trzykrotnego przesłuchania oskarżonego w każdych

	<p>wyjaśnieniach pada inna cena, za którą nabył telefon pochodzący z inkryminowanego zdarzenia. Wyjaśnienia jego sprzeczne są z zeznaniami złożonymi przez A. L. w zakresie okoliczności i miejsca transakcji, wieku V., ceny i osoby kupującej. Oskarżony na każdym etapie postępowania utrzymywał, że inkryminowanego czynu nie popełnił. Miał interes w takiej negacji, umniejszaniu swojej winy, a w konsekwencji za wszelką cenę chciał dążyć do jak najbardziej korzystnego wyroku nie wyłączając możliwości uniewinnienia. Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego są niespójne, nielogiczne i pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym stanowiącym podstawę ustaleń faktycznych w sprawie, w szczególności zeznaniami pokrzywdzonego R. M. oraz protokołem okazania wizerunku, na którym świadek jednoznacznie stwierdził, że rozpoznaje oskarżonego.</p>	
<p>protokół oględzin wraz z płytą CD</p>	<p>Sąd w ustaleniach faktycznych pominął ten dowód albowiem na zapisanym obrazie widać wchodzące i wychodzące ze sklepu osoby, jednakże ze względu na słabą</p>	

	jakość monitoringu nie można dokładnie ocenić ich rysopisów.		
zdjęcia złożone na rozprawie w dniu 20 czerwca 2013 r.	Sąd w ustaleniach faktycznych pominął ten dowód albowiem nie wiadomo kiedy wykonane zostały fotografie, jak również nie zostało wiarygodnie ustalone, że na fotografii nr 1, 2, 3 znajduje się osoba o personaliach R. I. V..		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	N. L. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
N. L. (2) stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa stypizowanego w art. 280 § 1 k.k. Przepis art. 280 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. W ujęciu art. 280 § 1			

k.k. przestępstwo rozbój polega na kradzieży popełnionej przy użyciu przemocy wobec osoby lub groźby natychmiastowego jej użycia albo przez doprowadzenie człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Rozbój jest przestępstwem złożonym, sprawca bowiem zmierza do dokonania kradzieży, atakując integralność cielesną człowieka (przemoc), jego wolność, zdrowie, a nawet życie (Komentarz do art. 280 kodeksu karnego (w:) A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.).

W ocenie Sądu oskarżony w dniu 31 stycznia 2013 r. w W. przy ul. (...) w rejonie obiektów sportowych „ (...)” dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci w postaci czarnej torby na laptopa telefonu komórkowego H. W. F. koloru białego, dokumentów w postaci polskiego paszportu, angielskiego ubezpieczenia, karty debetowej angielskiego banku (...), okularów oraz pieniędzy w kwocie 6 000 złoty oraz 500 funtów szterlingów na szkodę R. M. o łącznej wartości około 9500 zł poprzez użycie wobec ww. pokrzywdzonego przemocy w postaci ciosu w głowę, który spowodował

u pokrzywdzonego
krótkotrwałą utratę
świadomości.

Pokrzywdzony na etapie
postępowania
przygotowawczego (k. 40)
jednoznacznie wskazał, że
to oskarżony dokonał
inkryminowanego czynu.
Podczas przesłuchania
w toku postępowania
sądowego pokrzywdzony
nabrał wprawdzie
pewnych wątpliwości (po
okazaniu zdjęć nieznanego
mężczyzny), to Sąd
pragnie zwrócić uwagę, że
pomiędzy datą czynu, tj. 31
stycznia 2013 r.,
a protokołem okazania
wizerunku upłynęło dwa i
pół miesiąca, a pierwsza
rozprawa, na której
pokrzywdzony nabrał
pewnych wątpliwości
odbyła się w dn. 20
czerwca 2013 r., a więc
prawie pół roku po
inkryminowanym czynie.
Dlatego należało przyznać
walor wiarygodności
protokołowi okazania
wizerunku, na którym
pokrzywdzony rozpoznał
oskarżonego. W toku
postępowania
przygotowawczego nie
przeprowadzono
czynności okazania osoby,
co jest niewątpliwie
uchybieciem, być może
wynikającym z trudności
w przybraniu osób, które
mogłyby uczestniczyć
w czynności okazania.
Nieprzeprowadzenie tej
czynności nie podważa
jednak protokołu okazania
wizerunku jako

wiarygodnego materiału dowodowego.

Pokrzywdzony nie miał żadnych wątpliwości, że to oskarżony dokonał przestępstwa rozboju.

W toku postępowania sądowego ustalono, że w 2013 r. w S., w miejscu wskazanym przez oskarżonego (ul. (...)), znajdowała się pizzeria, a nad lokalem znajdowały się pokoje do wynajęcia. Osoba wynajmująca pokoje zaprzeczyła, aby w 2013 r. wynajmował pokój osobie o imieniu (...) albo innym osobom narodowości romskiej lub obywatelom Rumunii.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje na sprawstwo oskarżonego w szczególności poprzez fakt ujawnienia skradzionego mienia tj. telefonu komórkowego marki H. W. F. w mieszkaniu przy ul. (...) w miejscowości Z.. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego oraz zeznaniom jego byłej konkubiny, ponieważ w ich relacjach dostrzec można istotne sprzeczności dotyczących okoliczności rzekomego zakupu telefonu objętego aktem oskarżenia. Rozbieżności dotyczą m.in. kwoty jaką proponować miał mężczyzna za telefon,

miejsca transakcji oraz ceny za zakup telefonu oraz osoby, która finalnie nabyła telefon. W trakcie tych połączeń w urządzeniu znajdowała się karta SIM o nr 785-742-(...) (karta należała do pokrzywdzonego k. 23).

W tym miejscu wyjaśnić należy, że opinia biegłego z zakresu informatyki nie pozwoliła ustalić m.in. kontaktów zapisanych na ww. kartach czy pełnej listy połączeń, o której mowa jest m.in. w notatkach urzędowych oraz protokołach oględzin sporządzonych na etapie postępowania przygotowawczego.

Wskazać bowiem należy, że na etapie postępowania przygotowawczego dokonano oględzin nie tylko karty SIM, ale i pamięci telefonu. Następnie telefon został zwrócony pokrzywdzonemu, a w aktach sprawy pozostały jedynie karty SIM.

W związku z powyższym Sąd doszedł do przekonania, że zachowanie oskarżonego realizuje znamiona czynu z art. 280 § 1 k.k. Rozbój charakteryzuje się kierunkowością działania sprawcy. Musi on zmierzać do dokonania kradzieży, używając do realizacji tego celu przemocy wobec osoby, groźby natychmiastowego jej użycia albo doprowadzając

człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Jest to więc przestępstwo umyślne, które można popełnić jedynie z zamiarem bezpośrednim, tak co do celu działania, jak i używanych środków. Zastosowanie rozbójniczych środków musi nastąpić przed lub w czasie dokonywania kradzieży, aby przełamać lub uniemożliwić opór posiadacza przedmiotu kradzieży, co niewątpliwie miało miejsce w tym przypadku.

Mając na uwadze powyższe argumenty Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.1.1.	I, III	I	<p>Wymierzając karę oskarżonemu Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k.</p> <p>Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę jako okoliczności obciążające znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił oskarżony z uwagi na dobro prawne objęte ochroną, w które ten czyn godzi, działanie z niskich pobudek, więc chęci osiągnięcia</p>

		<p>korzyści majątkowej w sposób przestępczy, oraz dotychczasową karalność oskarżonego. Nie ma w tej sprawie okoliczności wyłączających winę oskarżonego, gdyż jest on osobą pełnoletnią i w pełni poczytalną.</p> <p>Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd na podstawie art. 280 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia wolności, więc w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.</p> <p>Zdaniem Sądu tak wymierzona kara spełni swoje zadania w sferze prewencji indywidualnej - a zatem, przyczyni się do tego, by oskarżony nie popełnił przestępstw w przyszłości, jak też w dziedzinie prewencji ogólnej, w szczególności wpłynie na przeświadczenie o nieuchronnej i sprawiedliwej karze za popełnione przestępstwo. Oskarżony będzie miał możliwość refleksji nad swoim postępowaniem.</p>
III	<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego R. M. kwoty 8 441,75 zł. Ustalając wysokość obowiązku naprawienia szkody Sąd przyjął kurs funta szterlinga obowiązujący w dacie</p>	

	czynu, tj. 31 stycznia 2013 r. oraz wartość telefonu ustaloną przez biegłego rzeczoznawcę, tj. 104,68 złotych.		
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.1.1.	II	II	<p>Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I Sąd zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od dnia 13 marca 2013 r., godz. 21:30 do dnia 20 czerwca 2013 r.; - od dnia 28 grudnia 2020 r., godz. 17:20 do dnia 19 maja 2021 r.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. Ż. kwotę 798 (siedemset dziewięćdziesiąt osiem) złotych powiększoną o stawkę należnego podatku od towarów i usług (...) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu na etapie postępowania sądowego, po podjęciu zawieszono postępowania.	
VI	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, zarówno wydatków postępowania jak i opłaty, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Uiszczenie kosztów sądowych w sytuacji kiedy oskarżony jest zobowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem Sąd uznaje za zbyt uciążliwe.	
1Podpis		